

Verber p*m*?

Enincipit cap*i*. pri*m*. pr*imi* li*m*. v*ic*z de p*mo* a sub
limi*o*l statu tp*ali*. q*e*s*t* stat*o* a g*o*d*o* impia*l*
a regal*a* ac alio*z* p*ncipu* seculari*u*. a de sup*mo*
hui*o* stat*o* a dignat*is* culm*ie* a exell*et*ia
ac de ill*o* gloia a felicit*at*e. necn*o* de ei*o* pro
gati*is* o*modit*atib*z*. laudib*z* a p*coni*js su
p*alias* tp*ales* dignat*es*.

Sup*c*ūd*as* hūanas tp*ales*q*;* dignat*es*
a sublimitatis emin*et*ias. impial*a* a ega*l*
is stat*o* culmen a exell*ent*ia obtin*et*. Hui*o* ita
q*e* fastigh*o* splendor*z* a laus tanta est. ut satis
exprim*i* non possit. Sed ut paucis agamus.
hac*it* nomē eius ita a laus eius. Imperatoris
quidē nomen ab imperādo dictum est. Regis
demiq*z* a regendo; aut grece bas*is* a sustinen*do*. Quid enim glorios*o*? Quid felicius. p*ro* vnu
intuer*i* mōrlem hominē ceteris hominib*us* im
perātem. cunctos regente*m*. a d*lib*itum ferē
tem. Iti fuit qui teste iob portat or*b*e. Hui*o*
certe eminentissimi status honor. laus. gloia
a exell*et*ia ex eo eti*am* maxie p*tz*. q*m* teste scrip
tura ill*o* tan*q* sublimi*o*lb*z* p*ta*tib*z*. omnis aia
subdit*a* est. Quare et iuxta crist*i* preceptum
Cesarib*us* atq*z* regibus a cunctis fidelib*us*
honor exhib*ed*us est. subsid*ia* prestanda. a q*u*
bus vestigal*o* vestigal*o* a quib*z* tribut*u* tribut*u*

Ca. pmū.

Illis dēmōz tanq̄ precellentibus et a deo mis
sis teste Apostolo parendum est. q̄ non sine
causa supēminentem terrentemq; gladium
portat ad coercionem maloz; laudem vero
bonoz Illoz quidē sunt q̄s incolimus vibes;
illoz eastra atq; possessiones et cuncta terre
na dicēte Augustino q̄ iure defendis villas;
misi imperatorum Regumq; iussu Quis igitur
non felicem; non cunctis prelatū hunc excel
lentem statūdixerit; Qui omnibus subuenit;
onibus prodestret om̄nū salutē et cōmodi
tati prouidet In q̄ re Reges ipsos deo assimil
ari; approrimariq; plurimū cerimōnias Quia
solus ipse vite necisq; hominū domin⁹ est. sa
lutem mortalibus confert; vel dando si eque
rim; vel parendo si deliquerint; vel indulge
do si supplicauerint Qui non sibi sed reipublice
nati sunt. dum discordias pacificant; oppres
sos a potentib⁹ eripuit; prouincias pace gau
dere faciunt; violencias cohibent; Justiciam
suāt; malos dissipant; et quācqd agēdū est
siue ad bene beateq; viuendū; siue ad res ip
fas politicas feliciter gubernādum; finemq;
debitum dirigendum; legibus; preceptis ac
iustis lacionibus disponunt Regē enim simili
tudo siue ymago q̄dam diuinitatis est in ter
ris; dū idīpm agit in limitato circūscriptoq;

Liber pma.

regno. qd de in uniuerso **Hinc** reges in ero
do dñ vocant. In hñs ē pñiciaꝝ qd regum sum
ma pñas. Taceo de imperatore cui auctoritas
null ē circumscripta limitibꝝ. q pñceps ē maxi
mꝝ atq; optimꝝ. q celeste habz arbitriū a iuā
pceptaq; ab eo tradita dñmē emana credū
tur. cui ē p lege volūtas. p libito sanctio. pro
arbitrio racō. Est demq; rex pac̄ p̄ieramans
quos regit ptegēs quos gubernat **Rursum** h
sblimissimi status excellētia. ex illius necessitate
ac utilitate facile agnoscitur. Nam veluti cū
bris hoībus naturale ē in societate viue sic ali
quē esse oport; per quē multitudo regat. Nā
inx pñm. multis existibꝝ hoībꝝ. a uno quoq;
id qd sibi congruū est. pñudente. multitudo
ipa facile in diversa disp̄git. si mō aliquis nō
fit q curā multitudis obtineat. Nec illud sapi
ens **Salomō** ignorabat inquiēs. vbi non est
governator dissipabit ppls. Demq; illa hoībꝝ^z
a natura innata societas ruineretur. si non
foret aliquis presidens. cuius ope prauorum
audacia arceretur **Via teste August.** A dñ
di posicōne regna fūt o dīta. reges instituti ut
malorū pueritas castigetur. a honorū vita a
innocentia cōseruetur. Et alibi Regale fastigi
um locus est superior. sine q populꝝ regi non
pōt. **Impatola ergo vox a Regalis auctoritas**

Ca. pmū,

m̄iquos fugat insolentes castigat robusta
tores despiciit bonos premiat atq; fouet ret
cunctis influit vite et honoris alimēta Est em̄
Rex in regno veluti in naturali corpore caput
Cōstat quidem caput ipsū membris vigorem
influere **Q**uia teste nrō **S**eneca: qd valet cor
pois robur **Q**uid validitas lactoꝝ. **Q**uid ve
locitas pedū n̄ capit is velut p̄ncipis sui impia
lis qdām amminiculet potestas za quo v̄l de
stiuuntur vniuersa aut om̄ia fulciuntur:
Sine capite inquit iacet truncus ignobilis.
sine honore. sine nomine. **S**ed nec in humāis
tantum eius summa consistit felicitas **N**am pre
ter eā exteriorem quam pdiximus super cun
ctos mōrēs excellencias. si bene **R**ex optime
q; regit immortali deo tāto xp̄mquor. tanto
q; accep̄tor est. quanto liberior **S**ed et casti
gacior fuit. in eo peccandi licentia. qui potuit
transgredi et non est trāgressus. in quo pec
care noluit voluntas. etiam si immineret pec
candi impunitas **G**randis certe gloria. gran
de premium **N**am q̄tquot superat potestate
rena. superat et felicitate eterna **S**criptum est
enim. quia domus **D**auid erat sicut dom⁹ dei
Veluti enim fideliter regēdo dei officium ges
fit in populo. sic ad premium xp̄mquis ei re
bat in celum. **Q**ui ppe apud antiquos boni

Placer p̄mis.

rediq; pr̄incipes; m̄ deos transformari p̄uta
bantur. Et ut grandi negotio breuem finez
imponamus. Quanta sit huius sublimis sta-
tus felicitas. non minus ex hys que tetigim⁹
q̄ ex eo ipso cognoscemus. quoniam videlicet
si nulla ut aiunt. maior est felicitas. q̄ multos
facere posse felices. Id certe felicitatis genus
nulli magis Regibus conuenit: Quāobrem
ut ego arbitror illa sapiens regina Saba:
non modo Salomonem Regem felicissimum
dixit: sed et eos qui ei seruiebant ac ministra-
bant. seruosq; seruorum suorum per beatos
asseruit. Que res agit. ut omnis humanus aī-
mus si huipius immemor: si contēptor: si de-
mīq; sui paruipenser fieri non velit. ad eande:
ipsam sublimitatis dignitatem decurrat. At
q; si natura suffert. si prudencia sufficit. si for-
tuna arridet. si potentia iuuat ad illum omni-
um felicissimum statum totis respiret conati-
bus. & q; si minus tam excelse cedri culmen
ascendere nequit. ramusculis saltē illius in-
fideat. quoniam aut vberissimū felicitatis fru-
strum. aut saltē protectionis illius vmbē fu-
auissima non frustrabitur. Ceterum augeret
excellētiā regalis atq; imperialis pr̄incipa-
t⁹ agere de eius origine nec non differentia. et
quis illorum sit antiquior similiter et iustior

Ca. 100.

principatus. de quibus latius dixim⁹ in libro
quem nup edidim⁹ de monarchia et origine
et differencia principatus. et iten⁹ in libro de
sensori⁹ status ecclesiastici quarto tractatu⁹.

Capitulum secundum de infelicitate stat⁹
imperialis et regalis. et plurimis curis: oneri
bus et miserij⁹: calamitatib⁹ atq; incomodo
illius et q̄ reges et p̄m̄c̄p̄s comitantur: et tā
dem de innumeris periculis principantiū.

Tera semp illa sapiētis sententia fuit.
q̄ maiore studio miseria⁹ causas: et
doloz alimēta q̄ vitam cōquirim⁹
Atq; audiūs ea inuestigamus et p̄elegim⁹
quib⁹ moe pile huc atq; illuc iactam⁹: q̄ ea
q̄ plenissimam securitateui et verā felicitatē
tribuunt. qd certe nulli animantium preter
homī accidit. **I**lla enim non iudicio raci
onis: sed nature inſtinctu utilia eligūt. **N**os
vero ingenio et animi acumine vigentes:
blanda quadā atq; fallaci aura ridente fal
so iudicamus. putantes id esse beatūrid p̄e
tuū: qd facile ruūt. **N**ec mouem⁹ q̄ assiduo co
spicimus q̄sdam: quos sicut leuis fortune ri
fus attollit: sic leuis illico fletus deicit ut recte
de eis dicere possimus cū p̄pheta. diecisti eos

¶
Liber pmo.

dum alleuarentur. **N**ec nos vincit q̄ tēna
m̄ nemīne; tā secuꝝ tāq; mane quietum. ut
nō ante crepusculū a merore. a casuꝝ lapsu
supetur. **C**uius certe rei culpa in nobis est qui
facile ab h̄is que cupim⁹ ⁊ trahimur ⁊ supa
mur. **Q**ui enim amos ad hos vanos seculi fau
stus accommodat. ut pro fructu foliaꝝ pro gra
no paleasꝝ pro vera felicitate vmbraꝝ capiat
necessitatem. **A**udita certe atq; cum tota mētis
attencioꝝ auscultata est. summa Regum ac Ce
sarum felicitas illorūq; dignitas. maiestas ⁊
celstido atq; utilitasꝝ ad celos usq; pducta.
Sed nisi fallor fallitur qui illa falsa non iudi
cat q̄ apto oculo vera esse non d̄spicit. **D**icam
ergo non pari eloquētia s̄ ut puto veriore se
tentia regalis huius status calamitates: m̄
serias atq; pericula. **I**n primis itaq; fateor
clāissimum regis nomē fore. sed durissimum
officium. clara nomina res obscureꝝ sed ⁊ dif
ficilimū ōnium misteriū magis certe seruare
difficile. q̄ noīne delectabile. **R**uid enim utili
tatis affert nudū dīgtatis nomē. vbi res ipa
deest. **R**uid enim Cesar. **R**uid rex aliud fusi
pit nisi fulgidas compedes. claram imseriam
Rue si homimb; nota cēnt; non h̄ies tātope
de uno solio litigaret. **R**ūmo mirandū est. q̄
non plura sint regna q̄ reges. Suscipit certe

Ca. st. m.

Rex collapſa erigere. ſpſa collige recuperare
perdita. de formia reformare. Sed eti illa qd
rarum eſt exprobauerit: reliquam laudem il
lius ſucceſſor metet. **P**ut alſe **R**eges hñs tē
poribz ad id puehizqd nomen racioqz regis
expouleter: ut fit reip. auctor. ecclie cultor. re
fugiū pauperz: tutor pupillorum: defenſor vi
duarum: oculi cecoz: lingua mutoz: baculz
ſemuz: vltor ſcelerz: metz maloz: gloia bōz:
malleus tirānoz: pater regum: moderatoz le
gu. et etarñ publici diſpensator. **F**alleris cte
Mutatus eſt enim illoz color optimus. atqz
pro ill operibus. alia ſibi meq;lia vendicant q
illico audies. **A**lienant quippe reges aut diſſi
pant. imperi et regni bona. cuius ſunt admi
nistratores non dominī. **E**ccliam quā tuēdā
uſcepereunt. eiusqz minifteros plequūtur. a q
bus tributa. penas et banna exiſtunt. **C**um
tñ eoꝝ oracionibz longe plus regnum auge
ant q̄ illoz armis. **P**opulum demū affligūt
talijs et exactionibz corpa imuriātur. Quos
apheta ſignat inqens. q̄re atteritis populum
meum. et facies pauperz cōmolitis. **V**n ut
alibi ſcribitur quod crassum eſt ſomedunt. qd
fractum eſt non alligant. qd infirmum eſt
non consolidant. qd abiectum eſt non redu
cunt. qd perit non querunt. **E**os itaqz aliis

Liber primo.

Appha nō Reges. sed infideles pricipes et socios
futū appellat. Taceo quod aliena dominia occupant
vicinos habe nulos vellert. limites sfundūt. in
sticā nō faciūt quod dei fūt negligūt. Quid iste fe
licitatis est. solo nois **Rex** cēseri. et quod regi dig
fūt respuere. à quod haboris ē tutores reipu. appel
lai. et illis euersoes effici. Cogor illud **Adriam**
hispana familia nati verbū optio pricipe dig
nū. ad memoria reuocare. quod illū sepius in senatu
dixisse feret. Dicebat ei ita se reipu. gesturū
ut scirpli rē est. nō apparet. Rursum reges nō rā
ad glaz. et honois fastigii. quod ad curā. solictū
dies. ac indictibiles miserias et picula assumū
tur a do. ut vir aliqs égnae optaret. si rēte attē
deret. quod grauis regis sarcina sit. grauior finis. As
sumunt quādes. pricipes non ad quietes. non
ad securitatem. quoniam ad fuitutem et quādā
carceris speciem. Que enim maior est captium
tas. quod iugit circūcīngi populi multitudine. et
quasi circumligari. Nā ut non inquit **Seneca**
possum in qualibet pte urbis solus sine timore
incedere. quod quis nullus sequatur comes. nullus
ad latus gladius. **Rex** verō armatus. et arma
tis munitus in publicum prodeat necesse est.
Quem multitudo gladiorum obfidet. et quo
cumque descendat. magnus illum apparatus
sequatur. assidue enim omnium quos regit

Ca. 118.

timore costringitur. Unde seneta regnantiis
multo peius periculum est: quod hys qui iudicā-
tur. Huius enim singulos timent illi vniuersos ita
quod illud latet in equitis romani verum est: quod ne
cessere est ut multos timeat: quem multi timet
Cuius illa ut putamus racio erit: quod quem quis
metuit pire cupit. Et iuxta Enniū: quē metuunt
oderūt: et quē quis oderit: perisse erpetit.
Huius certe regalis fastigii onera: curasque
gravissimas atque prompta pericula: non nulli
sensati principes proptime cognouere: illaque
experiuntur Nam augustus et diocletianus al-
ter de dimittendo imperio cogitabat: alter iam
dimisit: nec revocatus assensum dedit Deinde
Marcus Aurelius. et p̄tinax: quoque alter ad
imperium euocatus: tristior effectus: multa de-
miserunt imperij amicis disseruit: aliter semper im-
perium exhortarunt Adde quod regnum non semper
iuste principes acquirunt: sed plerique ferro: que
re ferro etiam seruatur: ac ferro plerique amici
titur O quot legimus: quot audiimus: quot vidi
in eculeo fortune motos: quot magno im-
petu rotatos: alios ex altiore fastigio plapo-
quot Cesares: quot reges: aut hostium aut suo-
rum manibus: a summo solio pulsos: vitam si-
mul et regna amississe: quot Reges a regno
in captiuitatem: a sceptro in carceres transire

Liber pma.

alios exules. plurimos i atie cesos. et domi capite trūatos; et alios qd diuissimū est; laqo a se suspensos. Et ut paucis agamus. vbiq; reges sunt picula eos comitantur. et semper i medio existūt hostium. non solum cum in bello. sed cum in vrbe se recipiūt Rursum inter ceteros homines amicitia q; maxime necessaria. atq; utilis et delectabil; est. sed hāc reges minime habet Nam cū inter parētes a liberos ac frēs adiuvicē. virosq; et vroēs firmissime oīn atq; artissime sunt amicitie. apud reges vero et sepe videm⁹. filius a patre. et pater a filio. et coniuncti a coniuge; et frater a fratre capie atq; necatur. ut quos ipa natura ad amādū cōpellit. regnādi auiditas cogit Ita odio esse ut plerūq; de sua nece cogitent. Demū pluria facit Rex: q; nectū amore; suoꝝ impe diūt. sed eos reddūt sibi inimicos. Erigende sunt enim pecunie a subditis ad necessarios suptus. pniendi sunt facinorosi. prohibende iniurie. cōfiscanda bona multorum. cogendi sunt beilla agere domus agrosq; deserere. Que vna res subditis molestissima est. et omnem amorem repellit. Demiq; cui fides deest. magno bono eum carere nullus hesitat. Que enim familiaritas. qui vhus. q cōgressus iocundus est. Se potest absq; fide. Quis enim familiarem

Ca. 10m.

Ritis seruū aspicere potest. si ille infidelis erit stat. Reges vero de nullo aut raro fidē habēt. qđ ex eo licet cognoscere; qđ non facile cibis ad se delatis credunt; mīhi a servitoribus pre gustentur. ne qđ male edāt formidantes. Ceterum regibus nunqđ fit satis optando. et minus consequendo. Ceteri enim homines aut edes cupiunt. aut agros. reges vero vibes. prūncias. regiones. arces. qđ adipisci difficulter piculosusq; est; qđ eas res qđ ab alijs cupiuntur. Et qđ omnū infelicissimū est. reges ipsi tam bonos qđ malos. tam sapiētes qđ insipientes formidant. Fortes qđ timent; ne aliquid audeant gracia libertatis. Prudētes; ne qđ aduersus eos machinentur. Justos; ne de dignentur ab eis gubernari. Potētes et diuites reverentur; ne subditoꝝ potentia et diuincie eis nocua reddantur. De quibꝝ iob pulchre ait. somitus terroris semp in auribꝝ eius. Ad de qđ reges nūqđ naturaliū rex abundantā exoptant. Vbertatem agroꝝ odiunt ne fertilitate rerum subditi difficultius iugum suien dic paciantur. Demum nullū regibꝝ gaudiū tū securitate est; timent celebitates hominū timent festas; timent solidūnes non custodi tas; timent ipsos custodes; nec inermes illos hatere volūt; nec de armatis plurimū confidūt.

Liber pm9.

quo sit ut quod ipsi velint. ignoret None ista in felicitatis sign fuit. Quod si forte magnum quos putet in regibus. apertere beatos eos. quod facile mul tis prodesse et inimicis obesse potest. inimicum in ea refallitur. Qua enim racoe Rex bunfacere amicis potest cum apte sciat. quod qanto plura quis ab eo cepit tuto citius cupit effugere. nullusque sit quā earum rex quos sibi principes largitur. suas ee putat. quod si eo loco fint. aut ipsi tua potetes fuerint. ut eciasi Rex cupiat. nullo modo possit au ferre. Inimicis vero nec obesse nec prodesse au det. Accidit enim illis veluti habetur extenuos equos. sed feroce*s* et quibus nec illi uti possunt propter timorem. nec alienant propter virtutem. Sed et inter alias huius regalis status infelicitates illa non parua est. quod nam et si reges non ignorant statum eorum multis miserijs. calamitatibus et periculis plenum*s*. tamen nec se ab eo provide eximi. nec tute liberari sciunt. nec sponte cedere possunt qui semel regnum assecuti sunt. In qua re cum dorum principum. illa omnium miserrima condicio est. ut miseriam ipsam relinqueret non valeant. Quo enim pacto principes tot pecunias restituere. quot ipsi diripuerunt. aut tot vincula pati. quot ipsi ingesserunt. aut tot mortibus mori. quot ipsi necauerunt.

Ca. 103.

Ceteri q̄ gloria: laude et honore: reges cūctos
mortales superent: hoc vnu est ut mihi satis
videtur: q̄ reges omnū hominū miseriōres
existant. Nam nec obseruātia: nec honoris re
uerentia. illoꝝ presertim: qui nos aut non in
uant aut iniūti seruāunt: grata nob esse pōt
Quiymo quāꝝ hoc sepe fieri intelligamus:
ut qui maxime p̄incipes suos timent: bñ eos
oderunt: hñ maxime eos obseruent. colant.
venerentur. munera mittāt. assurgant. ad ea
tamen nō amor. s̄ timor cōpellit licet hec oia
seruūtis sint signa. veri enim honores alīs
ex causis gignūt. Et ut finē miserīs huius
status imponā. in eo rapīmas. depredacōnes
repiri libet. ut de eis xpheta dicere videatur.
In medio populi p̄icipes eius quasi lupi ra
pientes predā. in eo iniurias. in eo vindictas
in eo spes anrias. in eo honores vanos. cupi
ditates. furores. in eo nulla ē quies. nulla am
īm trāquillitas. in eo paucorū ē subuenī. mē
toꝝ obpresso. paucis gaudiū. multis oppro
briū. quibus dā premū. plurimis supplicium.
omnib; labor. sibi pena & crux. atq; ut cuncta
vno claudā verbo. **R**ex in regno sentīna ē in
fau. i quā vnam omnū officinaz sordes. mī
serie. calamitates & spurcitie decoquūtur. ac
infelicit reducuntur. Demū illoꝝ infeliciās

pp
Liber pmi.

miserias agnoscet: si de successorib⁹ cogitab⁹
Nam quidā inquit sapiens. Quis potēcior fuit
Alexandro. ei tñ successisse legiē nō fuit. sed alteri
us fili⁹. Successorē iulio Cesari non fecit na
tuā sed adoptio. Impia⁹ dom⁹ totū relege atq;
reuelue p gressum. repies qđ perīit memoria
eorū cū somniū transis. et ecce non sunt. nec in
uentus est locus eorū. et ad inferos descendē
tes. eiusq; heredes aut ignoti. aut extranei. ne
dixerim hostes successorunt. Rursus si celesti
ac eterna felicitate reges dignos putas. recte
intelligis. si qua premio digna agāt. Felix ille
sed quis est et laudabilis cū Kar⁹ ut semper est.
Nec ab eo sapiens Salomon et Rer tāta regū
eruptus picula dicebat. prēf paucos dñes re
ges cōmiserūt peccatū. et reliquerūt legē potē
tis et gloriā p diderūt. Vnde ysidor⁹. difficile ē
principē regredi ad meli⁹. si vici⁹ fuerit im
plicatus. qđ p abruptū licentie in omne facin⁹
vicio⁹ labit. et quanto exelso tñto peccatū gra
uius quia potentes potenter tormenta pati
entur. Omnes namq; peccatores quos sub se
in vita habuit. in futuro seculo supra se pla
gali pena habebit. Unus ex sanctis tractato
ribus dicebat miror si quem contingat salua
ri ex h̄is qui principiantur in tātis ruinis et
tāta pigritia video tñ eos currētes et sponte

Ca. tertii.

se in apta picula iactates. **H**inc in euangelio
scribitur. emi villam quam multo labore acqui-
sui id est preco anime compau. **N**ec sunt igit
premia status regalis. hec gloria. hec excellen-
tia. **A**scende igitur quemque es. si placet ascende.
h ea lege. ut leges naturae sedis paciaris.

Capitulu terciu de curialib; et de exerlio et
vita et morib; illoꝝ et alioꝝ potetum. ducum.
comituꝝ et baronuꝝ. ceteroruꝝ qui pncipu fauo-
res et officia sequuntur. et de laudib; et comedâ
cone huius status.

Oloriosa plurimu cesaꝝ atque regum
amicitia semp fuit. **V**bi enim emines
est atque excellens totius humani hono-
ris et glorie mundane culme. ibi ingens gloria
ibi semperna nominis et honois fama. ut opera
retur necesse est. **S**i itaque regis amicitia aut fa-
uor ardidet. plerique brevi laboris et tuis copen-
dio. immensa premia hoies sequentur. **E**t si cuius
que ea sors est ut principi caro existat. etnum habi-
tandae sue potestati. familie. generique nomine.
deinde honoris et glorie perpetuum monumetu re-
linquit. **N**am ut aiunt alibi. negotiari. fortunam
ferre est. cu regibus vero amicari supra fortunam
ascendere est. **P**ro igitur hac consequenda ois

Pl
liber pm

humānus anim9 impended9 est. veluti quod dig-
tates sumas; que operque honores. quod demique fa-
mā et propteretui nois gloriaz. laudem et precomū
fuis sedatoribz prostat. quid em9 dignitate. glo-
ria et honoē prestatius. Quid generoso et am-
mo nobili. autidi9 exoptari potest. Hinc Seneca
non cor dubium. pro immēso munere habituz
se grāni et famaz apud posteros precabat. Et
stati9. pronuntem honois et fame gloria. benignū
iter opibus suis ad futuros statuisse dicebat
Et ouidi9 naso sibi nomē indelibile futuz. se
que ore populi legēdū. predicādūque letabat.
dicebat demique. Non paruas aio dat gloria viēs
et secunda facit pectora ad alta honoris amo*re*
Ad quā vtique rē nos vlement natura ipa in-
uitat. Non ut Policrēt ait et aī vn9 ex prohis di-
rerat. non carz mīsteio que honor cū. hablitera de-
scribit. que non mīsi que dā vhemēti cordis non aspi-
ratōe. pronuntai valet. Quo apte mostrat. natu-
rali quodā ipetu atz desideio habibz insitū ee. ad
haborez et gloriā aspiraē. Demique Arist. non parz
haboris et laudis procomū assēcutū legim9. ex eis
ad alexan. amicitia. Et Seneca non mediocre
amplitudinis et decoris laudem adeptum no-
uimus ex claudij Neronis ad eum affectu. S;
et virgilius ex ea apud Casarem familiarita-
te. per omnia secula se vīcturum presagit.

Ca. quartū.

h̄ qd̄ hec cōmemoras Cūctos certe. quos sub
limes. quos excellētes. quos honore. laude et
fama viros prestātes aspicim⁹. nō mīsi apud
reges tales incepisse. aut reges tales effecisse
liqido p̄perimus. Nec enim ab re laudata il
la in sacris lēis regina Saba. beatos & felices
dicebat. nō mō eos qui Salomon regi assiste
bāt. s̄ & qui ei obsequebātur. Ex quibz liqdo
cōstat. q̄honorabilis sit vite formula in regū
curijs versari. Nec & similia amici suā debāt.
ut h̄c vīnēdi genus diligenterem.

Capitulū quartū de laboribus. oneribus &
m̄comodis. ac periculis potētum curialiū. ac
faуores curias seu offitia p̄ncipū sequētiū.
in quo capitulo & tribz rubricellis sequētibus
specialiſ agit de septem vicijs. que officiales
regū & curiales comitantur. Agit etiā de cala
mitatibz procuratorū regū. & alia offitia exer
cētiū. & an in curijs regū acq̄rat vīs honor.

Hemebat stupida bona mat̄ hec au
diēs. clamabat alta voce latere sub
herba angue. nec ut dicebat venena
dātur mīsi melle circūlīta. Et q̄q̄ potētum
ac curialium vīta a prelocutoribz plurimum
laudata existat. sub eius tū fronte. plurima

Placer p̄m⁹.

latē in cōmoda atq; picula aſſetebat. Veſt̄ in
p̄mis id ſuetonij ſepe a ſapienſib⁹ audiffe di-
cebat. qm̄ qui car⁹ eſt regib⁹. viliſ ē ſibi aima-
vīl q̄es. viliſ ſecuritas. oclū atq; virtus. Jun-
ge hījs cōmune piculū oīm qui p̄nicipib⁹ ſu-
unt. De q̄ Crisp⁹ ait. Nam regib⁹ tam boni q̄
mali fuſpicōres ſūt. Semp enim ut aiunt p̄nici-
pibus aliena virtus formidoſa eſt. Id aut̄
qđ de amicitijs pſcor̄ principū ad quosdaz
cōmemoratum eſt: ppoſitū aptissime probaē
videtur. Quis enim carior apud Alexandrū
Aristotele. Quis apud Ceſarem Claudiū
Ne-
ronem Lucio Seneca. Quis apud Tiberium
feranoz. Quorum ruinam nouimus. ut enim
ſapiens quidā dicebat: melij quisq; regib⁹
incognit⁹ foret: q̄ amat⁹. Et itez. In regib⁹
par malū eſt ſi quem oderint aut diligāt. mihi
q̄ oclū fugat: amor detinet. Qd ſi laboib⁹: ſi
ſudore. ſi piculis plurimis regi car⁹ ſe quis fu-
tu⁹ putat. cogitet. lōge tuti⁹ erit: lōgeq; faci-
li⁹. regis ſupri a ditois oīm aicitia tātope q̄
iſiſe. Rurſus ſi p̄ hodierna tpiſ malicia. que
rara amicitia ē. q̄s tā imprudēs ē. atq; iſulfus
q̄ ſibi regū duraturas firmasq; amicitias pu-
tet. aut potius fingat. Cogitet quid inde ad
eos quos diligē ſimulat q̄s c̄te fortune ſplē-
dor tumořq; animi ſonij meqlū facit oteſtoes

Ca. iii.

Adde quia ut fortuna instabilis. sic p̄nicipū volūtas varia et inconstās est. q̄q̄ stāte pleue rātā. res ipsa. boni modicū. mali vero atq; periculi multū habet. **D**eniq; bonā sibi spēm promitūt. qui regib; famulātur. **Q**uis enim tam imprudens videri cupit. qui sibi spēm ponit in tāta tempestate. **S;** verū est quia ut nē **R**utilian⁹ ait. veluti multa timētur que optāda sunt. sic multa sperātur q̄ timēda eēnt. **Q**ui ergo p̄ncipū fauores desiderat. qd̄ m̄hi libertate. ocio. vite securitate. amicitia priuari desiderat. **F**orte in talē quis p̄ncipe n̄ sperat. a quo facile falli aut dānari pot. **M**obilis ē enim cui inslibet p̄ncipis animus. et tūco mobilior q̄nto a plurib; cōcutiē. **N**ec em̄ ppter rex varie tates cūcta rōme p̄dērat. et q̄ cunctos mortales a regū amicitijs auertere iuste detinet. **I**llud eis cōmune ē. quia plerūq; nō qui pl⁹ habet sapiētie aut virtutis. s; qui plus ab ea alii enī fūt. gratiōres ill̄ existūt. **N**ec qui pl⁹ īgenio aut artib; modulatur. s; qui pl⁹ adulat. **I**lle ḡrē fauoriq; primus habetur. **S**ed si cetera fileā. quis n̄ demens aut rerū exp̄rs. regū fauores tātope desiderat. i q̄b; nō n̄ valios rex motus. vrbū mutacōes. pestifēas nouitates. famē. bella. discordias. indies cōspicim⁹ di igr̄ hec tibi placēt ad regū aicitias aspira.

Liber p'm.

De periculo a laboribus officialium. re
gum. spacialiter de eorum; principum
procuratoribus.

Fortasse dices videm⁹ passim ad honorā
da regis officia a rex suaz vtilioā mī
stela. oēm fere hoīem etiā podagra a quous
articulai morbo ligatū. velocissimē atqz audis
fime currē. Ex qb⁹ honor. vtilitas. nobilitas.
libtas. stat⁹. securitas. mōrilib⁹ indubie pue
mūt. Sed mī fallor. erras gūssime. Quid em
si regis p curat⁹. aut rex eius gestor existas;
nunquid putas i deo ei carior. tibi vtilior eris.
Nolo oīderes. qz illi⁹ gerere negotia laborio
sum ē. cui placuisse ppetua fuit⁹ est. displicuis
se discrimin⁹. supcilium graue. a qz grauius
est. paratum est pro leui offensiōe suppliciū.
Adde qz qui ēgis p curat⁹. fuscipit. necesse ē
multis displiceat. a tandem dñ⁹. Kursus piculo
suis dō displiceat. necesse est. Namqz regis ius
fui. aut eius emolimenti gratia. enorma reg
no mala. a ingentia multorum damna: vel
perpetrare. vel dissimulare eū opt⁹. Et nec id
puto tacendū. qz qui regis geit. negotia. qua
die id infelix offitium fuscipit. ea die sibi viue
re desht: omisqz libtas. ois qes ois iocūditas
abierit p qb⁹ innumerous labores afflictōes a

Ca. iii.

mœdaces linguas. & vltra vires curas sibi ḡ
tis pmutauit. Infelix certe exercitiū. nam qui
vniſ est pcurator. multoꝝ hostis est. & dū re
gi placet. regno infestus ē. Quippe quē exple
re oportet quicqđ sibi iniungatur a rege. etiā;
si in alioꝝ pnciē tendat. Et ut pauca agam.
regis pcuratō honorabile exiliū ē. honorabilē
certe titulus. s; difficilis racō. Et sub iudice v̄
tilāda. corā quo habebis accusatoēs multos.
excusatoēs nullos. Et qđ pmitiohus ē: imple
bis domū tuā vento. & fama falsarꝝ dūtiarū.
alienas autem veris

E de periculo & labore officialium & dilecto
rum regum et principum

Alia preterea discute. p quire regū of
ficiā. admīnistratōes. curas oēs. Id
idē repiesz: q̄ eti nō i 3nore m⁹ ea om
nia periculis plena ēē. Cernim⁹ tamē a mul
tis sepe ēē optati. sepeq; magnis empta pecu
nīs quesitaq; piculis. Sicq; tā ceca est mens
homin. ut piculis. ematur piculū. precib; atq;
laborib; ḡparetur discriminē. Nec enim in ill
deest pecunia. s; deest virtus. nō deest fastus. s;
deest cast⁹. nō deest sublimis. s; deest humil⁹.
non deest adulator. s; deest reitatis amator.

Liber pmi.

hō deest seu⁹ fraudator. s̄ deest tēt̄ filiatōr
Taceo septē illa funestissā vicia. q̄ palatinos
regūq; officiales īfallibilit̄ comitāē Primū
q̄ dē hōū dīgtatūq; ambicō ē Nam teste cīcēo
ne. difficile ē ptātem cupienti seruare equita
tem. Et sequit̄ facilime impellitur ad res īiu
itas. qui fauoris a gloie cupid̄ est. locus em̄
aule lubricus est. Scđo. regios fauoēs sequē
tibz. mēdōsa a seductoria adulacio. familiaris
fima est. Habet em̄ ut īquit policerat̄. curia
lium adulatō comites. dolum. fraude. pdicio
nem. mendatiū. Hic est ille liquor olei fedissi
m̄. quo curiales vngunt caput regis. ut eū
decipiant. Qui ad eos cū sancto rege Dauid
dicere debet. oleū pccōris non īmpinguet ea
put meū. Ab hījs īiquissimis adulatoriibz
laudat pccōr ī desiderijs suis. Tertiū viciū
regis domesticos comitat̄. vic̄ fedā atq; īm̄
pba munerū receptō Que ut scriptura ait. ex
cepit sapiētes. a subiectū verba iustoz. Sine
hījs certe quotidiamis distribuciōibz. qui pnci
pi assistūt qui rerū fuaꝝ curā gerūt. vix viue
possunt. Nam teste Seneca. velut canes acerri
mi. non nisi oblato cibo mansuescunt. nec alie
palatim quemq; audire. minus exaudire vo
lūt. Rūmo teste Olimio veluti quidam sunt
hoies fascinātes vocē. alij q̄ vidēo ītermūt

Ca. iii.

maxime quos irati spiciunt. sic palatini fasci
natur pestilentius quos intuentur. **H**ij enim
ad se venientes non modo loquendo. sed vacuos
videndo interimunt. **V**nus policratus ait. q[uod] tu i
ales a medici in eo conueniunt. quia redunt ver
ba sua pro aliquando precium recipiunt. ut tace
ant. **M**irum prodigiosum; hominum genus. in cete
ris vite modis quodam opas. nonque vero verba ipa
rendunt. **H**ij etiam silentium. alii rendunt quod est
in rerum natura. **H**ij quod nihil est. magno distra
hut precio. **E**t ut paucis a g[eneris] palatini litera
illa atque gratuita sensuum corporalium officia. ali
quando etiam ut illa non exerceat redunt. ut si
te lete vident. aut gratae audiunt vel loquuntur.
uestigio vero si te toruo gestu spiciunt vel
audiunt. aut non loquuntur. coegeris miser utro
cum. vel collas amoris defectum. **A**d de quartu[m]
palatini vitium. videlicet improbabili vendi
cione. **D**e qua Policrat ait. improbitas cu
rit alium eo usque minotuit. ut de testimonio sci
entie. de venustate morum. de odore opinionis.
precio interueniente quod frustra confidat. **S**cđm
illud ovidij Ipse licet venias misis comitatus
homeres. si nihil attuleris ibis homere foras.
Ruinet aulistas vitium non est ceteris funestis

Liber Primus.

simulata vice; aicitie fictio. Si ergo se palatini
multos amare. qui oes odiant. quod cum facto
opere est facile opies. Nam ut ait iuuenal. Quintus
quisque sua numerorum suorum in area. tam habet et fi-
dei. Hinc Tullius. vere amicitie difficilime re-
piuantur in his. qui in horribus versantur. Et Seneca
Errat qui in aula querit amicum. Sextus palati-
norum virtutum his primus est. vice versa machi-
nacio ad extorquendum et pauperes expoliandum.
Inueniunt namque per principibus assistunt. plurimas
extorquendi vias. Quos Hiero. asset crudelio-
res esse leonibus et lemuribus. quod licet ore rabido deuo-
ratur. tandem tamen memoriam perdandi non perdunt
quod enim est vacuus. ubi vero pasta est san-
guine severitas. cum satuitate succedit obliuio
Septimus palatinorum vitium est omessa conu-
libidinum et voluptatum vacatio. quos signat
propheta Ieremia. qui sursum manu ad ebrietatem sectadatur
et potentes sunt ad bibendum vimum. et fortes ad mi-
scendum ebrietatem de nocte die faciunt. et nocte vi-
gilant. Hos dicit Seneca. vobis ut edatis. quoque
palatini non nisi ad processus escas excitat. et tandem
venit vino estuans. vacui libidini Agitur et fine. et
dicatur cum Bernardus. ad eos quemque aicitias sequuntur.
Tu in cuius principi sedes. cum diuinibus in occultis.
ut infidicias inoceas. Deindeque infidials ut rapi-
as pauperem. ibi dexter tua expleta est munera?

Ca. iii.

Ibi res paupe^z & violēti rapiūtur. **I**bi lauda-
tur peccatoⁱ in desideriis aie sue. & iniqu⁹ būdi-
citur. **I**bi laudas q^d nō debes. oparis q^d non
licet: loqris q^d non decet. **H**ec igit^e studia hñ
mores. hec artes officialiū regū. hec exercitia pa-
latinor^z. & eoz qui regum fauores & aicitias se
quunt. **H**ac igitur lege ascēde si placet. ad tā-
tam potētiā. aut ad tātam demētiā.

Can verus honor acquirat in curiis regum
& principum.

Rurfus aviditas forte. consequēdi ho-
nores. te trahet ad regū amicitias ap-
petendas. visces enim honorē esse de ge-
nere bonor^z. & teste tuo phoz p se ab honestis
viris erpētēdū fore. q non nisi ex pncipū ami-
citij s. puenire solet. velut in qb; & ex quibus
cūcta^z dignitatū. & hono^z cumul⁹ r. fidet. at;
dependet. s. & ad cētēos diriuat. **A**d q ego pau-
cis rūndebo. **C**rede itaq; m̄ fili mi. q^d teste tuo
Cicerone. homo q̄ sumā vanitate versatur. n^l
lā effigie vere virtutis s̄ umbrā sedat. **E**t ei
honor ipse & gloria. solida q̄dam res: & expres-
sa. non obumbrata. **I**lle enim ver⁹ est honor
Illa vera laudis & fame gloria. q ex meritis ac
virtute ostant. Plerūq; in hñs. q aurā fauoris

Liber primo

pricipu sedane. familiaris est gloie vanitas
Quⁱnmo non nunqui vicoru laudatrix est fama
popularis. Vnde socrates ut inquit Valerius
eos honorē vez oste qui posse ait. quod agut. ut
quales videl cupiūt. tales ipi essent. Prudēs
epim vir ut inquit Bernar. Labois sui fructū
non in honore. non in fama. quā multi sepe falso
ac quirunt. sed in conscientia ponit. Hic Augustinus
nus conscientia; attendere nos iubet. non qui
dem honoris famam. Hinc enim falli potest.
Ostecia nunqui cursus nec dignitatū maximaz
culmine letari rede possunt. qui regum amici
tias & fauores queritant. Dignitas enim ut in
quit Tullius honestaz cultu ac virtute & hono
re dignare est autoritas. que cum laude pro
uenit. non dignitas. sed dignitatis usurpatio
appellanda est. Hinc Boetius. non nunqui vir
tutibus. ex dignitatibus. honor accedit. sed
potius ex virtute dignitati honor accrescat
Nam collata improbis dignitas non modo
efficit indignos. sed prodit potius & ostendit
Accedit quia regia; umbram sequentes ple
rumque non virtute. sed vicio. non merito. sed
precio. non electione. sed adulacione digni
tates assequuntur. Quare ex eis honor; verū
eos consequi non posse. perlucidū est.

Ca. v.

Capitulū quīntū de nobilitate gene's & sc̄ie
cie ac mor' & quo ortum habuit & an a re
gū & principū sola voluntate & cōcessione
recte acquātur nobilitas.

Nurimū fallūtur: qui gene's daritatē
quā nobilitatē vōm⁹ ex sola pñcipū
amicitia. fauore aut largitate querit
Pro cui⁹ rei aptiori ḡmīcōne aliqua de nobi
litate nō satis a modernis tacta. breui⁹ q̄ rei
magnitudo exposcit differem⁹. In p̄mis igitur
p̄termittem⁹ de illa nobilitate dicē. quā theo
logicā aut supnaturālē vocat. q̄ quis dei grā
acceptu⁹ ē illi. si nec de naturali nobilitate tā
gemus. q̄ aut liberi. à ingenio vel intellectu cal
lēs. nobil' appellaē. Agem⁹ itaq; de ea carnis
nobilitate. qua q̄s vlt̄ plebos h̄ies digm̄os
acceptior at; hono'abilior reputaē q̄oā nōnul
li nobilitatē politicā appellat. Inqrem⁹ igitur
p̄mo qđ sit ea carnis nobilitas. Demum qn̄.
q̄n̄. & p̄ q̄ & qualia media acquirat. Omissis
itaq; plurimis q̄ in ea re adduci possent: satis
nobis est Aristotelis amplecti sententiam. Is
enim i rethoricis nobilitatē id esse volunt: qđ
virtus gene's. Ex eo quidē appellamus quos
dā nobiles. qđ ex honorabili genē orū tēhūt
Gen' vero ea rōne hono'abile dī. qđ ab antiq'

Liber primo.

multa. ex ea progenie insignes. et honorati viri
processerit. Et ut agam? brieui? ingenuitas ista
politica. quā vulgus nobilitatez appellat. non
hil aliud fore credit. quia ex aliquo antiquo gene
et honorata proslapia processisse in quia ab antiquo
plurimi euasere insignes et honorati viri. aut
in pricipando ver prefidere. aut alios publicos
et honestos actus. vel pricipis iussu. vel populi
assentu exercidere. Nec huic sententie idem phos co
tradicet. cui noster seneca satis assentit
hoc emn nobilitatez antiquatas dicunt esse diuici
as. Quod putamus? id est dictum esse. quia secundum communem
hoi*m* opinionem omnia metrisurantur numismate.
ut veritas sit quod sapiens ait. quia pecunie obediunt
oia quia fit ut pecunia ipsa pritium esse videatur cuiusq;
rei. Ex hoc emn quia aliqui fit diuites. facile repu
tantur digni ad principandum. seu in populis
prefendum. Et eo ipso creduntur insignes et
honore digni. Ex qua re molevit eundem phom
et sapientes dicentes nobilitatem esse antiqua
tas diuicias. Non vertique ut sole antique diu
cie simpliciter nobilitatem palant. sed ut idem
phorus in quinto politicorum ait. exigitur quia si
mul cum diuiciis assistat progenitorum virtuter et
merita. eo modo quia diximus. Sunt itaque diuitie no
formaliter inducentes charitatem generis
sed instrumentaliter. tanque signum nobilitatis

Ca. v.

Sed nec alio misterio vacat: q̄ ipse p̄hus &
sapientes nobilitate antiquitas dicitas direxerit. ut
vix recetes diuitias ad nobilitatem causandam
minime sufficere demaret. **Cuius** causam id est p̄hs
in rhetorics pulchre assigit. ait enim q̄ nuper
ditatum esse quodam meruditam diuitiarum **ea** de re
p̄hs ipse tales nup ditatos fortunatos risen-
tos recte vocat. **Recente** enim ditati nesciunt for-
mare: nec dirigere bonum fortune ad opera virtuo-
sa: sicut antiquis ditati qui insignes fuerunt
atque diuitias et potentias et alijs bonis fortune
virtuose et tute vii sunt: nolentes a suis degnae
per gemitoribus. **Ex** quo illud aptissimum videtur: q̄
nup ditati non recte nobiles dici possunt. propter q̄
non ex insigni genere nec ex antiquis diuitiis vir-
tuose operantibus processere. **Ei** simili modo aliqui
recte nobiles esse possunt: qui ex nobili antiqua p̄sa-
pia sunt gemiti. licet ex aliquo infortunio non sint
diuites: sicut illi qui nup ditati sunt. **Sed** perducens
p̄hos sententias pulchras est sacras scripturas
testimonia addere. a quibus omnis sapientia derivata
est. **Illud** enim primo roborat **Rex et prophetas da-**
uid. **Nā** patet merita posteros nobilitate asse-
rit cui ait. **Potens in terra erit semen eius.** **Et** sta-
tim subicitur gloria et diuitie in domo eius id est po-
steitate. qui dixerit **Quia ob prout perclarata gestarum**
semene eius acquirit potenciam et gloriam nobilitatis

liber pmi?

Si a diuitias. q̄ simul precipua sūt fundamen
ta a ptes substanciales nobilitatis generis.
ut predixim⁹. Rursum scribitur in ecclesiasticoz
de⁹ honorat p̄em in filios. a addit. benedictō
prīs firmat domos filioz. id est merita clara
parentum. quib⁹ benedictūtūr: mendātur ac
honorātur. firmantq; filios in vera nobilita
te carnis. Et sequitur in expresso. Gloria enim
hominis ex honore parentū. a de decus filij. paē
sine honore. Que pulchra sententia insinuat glo
riam nobilitatis q̄ maxime pendē ex parentū
honoře. veluti eccl̄tratio ignobilitas a de decus
filios sequit̄. si illorū patres insignes a min
ime honorati fuerint. Et hoc iter⁹ idē sapiēs co
firmat cum subicit. gloria diuitium honorato
rum. apprehendet a filios. videlicet in gloria
nobilitatis. Liquido igitur demonstratur. quia
veram carnis nobilitatez non sole diuīcie ge
nerant. q̄ scriptum ē. non magnificauit virz
peccorez diuitē. Itaq; virt⁹. melita a p̄clara pa
rentum gesta. q̄ eos insignes a horabiles red
diderūt. verā carnis ingenuitatem ad poste
ros trāsmittūt. Si a posicā iura ea q̄ dicta sunt
q̄ marie cōfirmat veluti q̄ si recta iura sūt za
dīmo iure moraliq; a politica doctrīna. discrepa
re minime ouenit. Habet ei nobilitatē ex tūbz
confici. natalium antiquitate. honoribus a

Cap. v.

diuitiis: licet diuerso modo ut predixim⁹: q̄
omnia ut notissima p̄trās eo. Ex quib; liquido
intueri unusquisq; p̄t. q̄ non recte dici pos-
sit. p̄ncipes sua volūtate eos efficere posse no-
biles: q̄ ex plebeis orti sūt parētibus. Requisi-
tus quadā die atq; plurimū lacesitus Sigis-
mūdus cesar. a quodā plebeo sibi admodū
dilecto. ut illū nobile faceret. non insulse. h̄ do-
de siml & facete rūdit. diuite īquit ā exēptū
te facere possum. nobile vero minime. ut anti-
quatas diuitias. lōgeuamq; īgenuitatē. nō
reūtem p̄ncipis grām. veros efficere nobiles
demonstraret. qui plerūq; nulla obſtente vir-
tutis ac pbitatis causa: plurimos daros fe-
cisse arbitrātur. quos poti⁹ exēptos q̄ īge-
nuos dixerim. Politica igitur at; ista vulga-
ta generis daritas. nō alieno priuilegio. sed
priscoz pbitate & virtutis ope cōpatit. Que
q̄nto antiquior. tūto nobilioz & magis reluez
a parentib; relictā. q̄ a p̄ncipe sine virtute
donata. Sed teste pho. ideo nobilitas ī anti-
quitate laudatur. q̄ in eis antiqua fuit vīc⁹.
Nec ppter illud nego. quia nobilitas carnis
tpe incipit. & tpe desinit. Et veluti ic̄pit probi-
tate parētum. cessat & vic̄is successorū. adeo
ut plerūq; daritatē. quā longa tpa pduxerit
yna dies pimat. De quib; recte dici possit. q̄

Liber p̄m⁹.

cū se nobiles singūt. tūc tales esse definit. sfa
teor etiā plurimos fore q̄ strenuitatez v̄tute
op̄a ī rempu. collata meruerūt ut nobiles
sint cū sūt. non cū nascūtur. Quib⁹ etiā pris co
rū suoꝝ daca facinora defint. iuuat xp̄ria strē
nuitas & xp̄ria v̄tus. Quia ut aūt. nesciūt cur
ad nobilitatis actus. magis inuitet aliena ꝑ^p
sua pbitas. aut poti⁹ moueant defunctorum
q̄ viuorum presentiūq; exempla. ut ī osta
uo capitulo ī fine dicem⁹. Sed certe tales ve
rius nobiles esse incipere ꝑ plene perfecte q;
claros esse dixerim. Putarūt ergo ex p̄missis
pleriq; sapientes. nō insule Cesare; à rege ple
beū hoīc; verū nobilem facere nō posse; cū no
bilitas ip̄a carnis a p̄geitoib; naturalit ī po
steros p̄cedē videat Idq; ī ecclastico sapiēs
affirmaē videt. ait ei q̄si ī eodē casu dixerit;
noli querē ab homine dignitatez. nec a rege
honorē sc̄ nobilitatis & dairtatis. Accedit ad
hoc. q̄r̄ ostat p̄ncipē mutaē nō posse natuē cui
sū. nec nēm affirmaē aut negaē. aliqd mutat
ī re ip̄a. Putam⁹ tñ distinguēdū. Nam si lo
quimur de nobilitate ad p̄genitores relata.
q̄r̄ natus aliquis est de nō nobili parentela z
planū fore credimus talem impossibile fore
per p̄ncipēm nobilem fieri posse. tanq̄ ex no
bili p̄sapia. cū illa presupponat iā diu factam

Cap. vij.

eē; nec fieri mō pōt Cū vero loqmū de nobilita
te ad seipsh̄ relat a. tūc putam⁹ regē aut pñci
pē nobiles facē posse. Nā creabit eū militē; de
mū decorabit eū pfectuā uē dīgtate. Quo ca
su postēos vere nobilitabit. ipē vero nobilē eē
incipietz q̄ ignobilē esse desīt. Itaq̄ honor illi⁹
auct⁹ est; h̄ adicō non mutat. Datebitq; qñ
da; nobilitatis ymaginem: tñ quo ad vulgi
opīmōne; z aut plebeus manebitz aut pterite
ignobilitatis vestigia z nō vlsq; q̄q; cessabunt
Quā quidē opīmōne; pñcēps mutare à delere
neq̄ pōt Nec obstaē videā. qd̄ dici pōt; q̄ ta
lis nobilitas p pñcipē ex mera grā ccedentis
indulget. non quidē; ex meritis. aut antiq̄ p
sapia pntum. q̄ dicim⁹ z licet ea nobilitas ex
volūtate depeñeat ccedentis; tminaē tamen
illi⁹ psonā. q̄ debz nobilē effici Incipit ergo
a pgenitoribz; quaē talem appellaē solemus
nobilem factum non natum.

Capitulū septum de multiplici nobilitate.
a an sola gnis nobilitas in deferendis ho
noribz; et pñm̄sz; pferat strēnitatiz; aut scie
tie vel virtuti hominis ignobilis generis.

DObilitatis igr geneis dū vīm atz na
curā mqrīm⁹ z pulchz erit ut id īue
ttigem⁹ m̄ q̄ plurimoz oberrāt ingenia. sepe

Liber p̄mꝝ

quidē non abre etiā sapientes ipsi dubitarūt
Quenā hāꝝ nobilitatū altei in huiꝝ seculi as
sequēdis: aut p̄merēdis honoribꝝ. seu deferē
dis premijs p̄ferat an ea q̄ solū ex ḡne homi
nibꝝ p̄uenīt. an alteā ex virtutibus. scia a me
ritis spata. Quid enim si quis in armis stren
uī: fortis. prudens. non tamen genere nobi
lis. cum alio cōcurrat qui genē clarus est sed
obscurus meritis. Aut quid sapiens ignobil
cū nobili sup dignitate decertat. Quibusdā cer
te vidi nobilitati antiq̄ti geneis simple defere
dū. Primo ob suorū in tempu. merita. Eo p̄ser
tim. q̄ ius naturale nobili opitulari videntur.
Cōstat em̄ īgenuitatē naturalē potiora iura
obtinere: quis accidētali nobilitate: Kursus
ut est ph̄i in ethicis sētētia. nōnulli sūt virtu
tibus p̄diti. tamē nobilitate priuati. Facile ei
repiri libet rusticū. aut plebeū forē. prudētem
aīosū in hīs q̄ ei ḡruūt. p̄ncipal tū aut ph̄i
dere noscīz. Deniq̄z nō videb̄ nobilitatē perdi
posse p̄ vitia filiorū. Nā sapiēs ī ecciaſten ait
a p̄ncipe stultū positiū ī sublimi dīḡtate Ex q̄
innuit nobilē eē. lic̄ stultū. Denū eam p̄tem
ph̄s tueri videb̄. q̄ ī politicis ait īgenuitatē
dari generis eē op̄ laudabile. Cōstat em̄ ex
opibus laude dignis. deberi honoris premiū
a reuerenciam. Postremo ph̄us ipse et alij

Cap. vi.

sapientes: nobilitate ipsa antiquatas diuitias diffimerunt nec alijs virtutis amiculis opus esse. Econtra quibusdam videtur ignobilis p[ro]genies: tamen actu strenuum. fortem. et prudentem. a longe fortius sapientem. nobili genes p[ro]ferendum. Ut enim ait laureatus Petrarcha et ab alio sapiente dicitur quanto sit nobilior. rusticus vir fortis propter ignavus nobilis. Illud nobis apte demonstrat si mente pensamus: quod fit melius nobilitatem fundare quam euertere. Sed et quod ea p[ro]ptem tinentur aiunt. quod iuxta ph[ilosophi]m in politicis dignitas et honor ad quam nobilitas ordinatur. precipue distribui debet secundum proportionem et excessum bonorum anime. non secundum excessum bonorum corporis. Cuius causam inde Aristoteles in primo politico assignat. videlicet quod talibus bonis corporis et fortune contingit male et bene ut. Quo fit ut non recte in eis vera possit locari nobilitas. licet organice talia bona eam ipsam in genuitatem condecorent. Si enim in exterioribus fortune bonis. nobilitas consisteret. tunc quanto dictior quis foret. tunc esset nobilior. quod assertem nihil aliud est propter illam falsam. sed factam cuiusdam muleis amplecti opinionem. quam philosophus in rhetorica refert. Quia cum interrogaret an optaret filium sapientem. vel diuitias. Illa respondit. optimam certe fore sapientiam. videbat tamen

Liber p̄m⁹

sapiētes ip̄os. diuitiū ianuas frequētae. et nō
econtra. Cū igitur nobilitas inter extrīseca
bona cōputetur. stat nullū ppter eam solam
honorādū fore. Et hoc est qđ Aristoteles ip̄e
subicit in quies potius hōies honorādos esse
pter intrīseca. qđ extrīseca bona. Adiūtis
qđ nobilitas sola pgenitorū. nō facit formalis
ter homine; darū. Ade qđ felicitas ad quam
om̄is hūanus anim⁹ suspirat. nequaqđ oſſit
in hīs extēlorib; bonis. nobilitatē vero nemo
negabit ēē aliquid felicitatis. qđ ip̄e p̄hus te
statur inquiens. nobiles genere fortunatos
et felices dici. Rursum eam partem roborare
videtur naturalis ratio. Si enim genere nobi
lis tamen vīciosus. plusqđ virtuosus ignobilis
hōraret. absurdū admodū se q̄ret. vīc; qđ vitia
p̄maret. dignaqđ hōnōe forēt. et vītutes pelle
renē. Qđ aristo. in politicis dānat dū regulā
tradit nemimē debere honorāmī sc̄dm exēs
fū vītū. qđ sunt bona aīme ut p̄dixim⁹ Deniqđ
ipsa sc̄ia homines nobilitat. ut iura clamant.
Hīc lex ciūlis habet. quia vlpianus in
risconsultus recte nobilis appellatur. Non
quidem propter genus. sed propter scienciam
et abundanciam meritorum. Faciunt
plurimum pro hac parte predicta Salustij
verba: de quibus statū in fine octauii capituli

Cap. vi.

Valida certe utrimq; iacula emittuntur. dubia
q; admodum at q; anticipata controvèrsia agitur.
pro qua diluenda et veritate elitienda longa
discussio opus est. Non nulli enim sibi scioli.
quodam dixerunt. quoz principia ignorare vide
tur. dum solu nudas theoricas iuris sequuntur.
Ego vero fateor me ignorare: cu eis. ipaz tamē
ignorantia explicando. putarem recte dici pos
se nobilis antiqui genesis simpliciter preferend
ignobilis. equalibz ambobz. scietia. aut meritis
existetibus. Primo q nobilis gradus gradua
adicit. ut iura testantur. Si vero esset inequtatis.
non arbitror habendā esse rationē nobilitatis.
Tanta enim posset esse huius ignobilis stren
uitas a meritoz prerogativa. et alterius nobi
lis tatus vitorū excessus. q fm omnium optimi
onem ignobilis merito deterret anteferri. Pri
mū ipsa lex probat. ait enim q licet qui meritis
a labore vicit. premioz a honore vincere debet.
tū quia primis sacroz scriroz genitus repe
ritur. facilius anteferet. et ita consuetudo obti
net. et in hoc residere videtur nonnullae positio
nes iuristarum. Licet igitur hmoi positio fm
priorum iustitiam vera credatur. eam tū insuf
ficienatem nimisq; gñalem dixerim. Quia de re
arbitror intelligendā fore. quēadmodū p̄hī in
politiciis subtiliis explicat. Quid enim si nobilis

Liber primus.

agnobilis virtutis et scientie equalia sunt me ita
tum in eo. ad tuum a honore de quo agitur. ignobilis nobis
le excede rursum. Donec enim inquit per hunc utrumque currere
ad officium fistulam. aut citarum ad nemo sane
mentis diceret; nobilis quod talem ignobilis in ea re
trato preferendum. Nec aliter in honoribus principan
di aut prestiti si ignobilis ad eum ad tuum aptior pu
tatur secundum virtutem. licet a nobili ne dum nobilita
te carnis. sed in quibusdam alijs meritis excedat
tur. tum recte quo ad illum ad tuum preferendum est igno
bilis. Cum sententie nonnulli iuris domini et humani
interpretes annuere videntur. Aut enim aliqui
nobilitate carnis preferenda; scie. etiam in ecclesiastica
honoribus. cum per potentiam nobilium rebelleres arcentur. qui pacem perturbant. Nam tales
nobiles longe faciliter ecclesias tueri valent. quod ut
aut res publica ecclesiastica. non tamen indiget oculo do
ctrine. sed et manu. ut luporum rabies spectaret. ubi
tum sciencia ad henses extirpandas opera erit. preferret
sapientes. Quo sensu intelligenda sunt sacrorum cano
num decretariae sanctorum dicta doctorum et preservi
Hieronimi dicentis. Non sanguinis. sed vite et
doctrine honores distribuendos. Sed et illud
vix. cum sciencia hominum nobilitatem atque illustrem
merito tangere preciosam et nobilis bonum simili
ter preferendum credat carnis nobilitati. tanquam
bono corporis Itaque utramque nobilitas excedit.

Cap. vi.

et excedit sūm equalitatē aut inēqūlitatē me
ritorū. et naturā adī in quē occurrit. Idq; pau
cis sī sapientib; verbis Greg. dicere videtur i
pastorali cū ait Quis nescit in natuā gēmarū
carbunculū iacincto preferē. tamen rubri colo
ris iacinctus pferē pallenti carbūculo. Quia
a illis qd̄ ordo nature subtrahit. species coloris
adūgit a hunc quē naturalē ordo preculit. co
loris qlitas desert. Sic itaq; intelligenda fūt
que in oppositū adducitur. Illa pserū que
in ecclasiastico habent. dicebā inquit meliore
esse sapientiā q̄ viēs. Et rursum. quomō sapi
entia paupis est contenta. Ex quib; facile ad
utrasq; rationes respōdere libet ad eas pser
tim. que concludere videtur. quia si natus no
bilis: tamē vitiosus. ignobilis virtuosus prefer
retur. tunc laudaretur atq; honoraret vitiū.
Quia dicimus eos non honorādos: tāq̄ for
maliter bonos et virtute preditos. sed tāq̄ bo
nos instrumentaliter. et ut signū bonitatis.
veluti cōmendamus vrmā sui natura fetidā.
representacione: quia signat bonitatem. id est
corporis sanitatē.

Capitulū septimū de laudib; preconis
et cōmendatione nobilitatis generis. et
de illius virtutib; et utilitate.

Qonfuetū igit̄ ordīnē sequētes. post p̄
missa q̄ de nobilitate ad duxim⁹. affe
rēda sūt breui fīmōe paucula ex mul
tis laudū precomia p̄rogatīe. et exellēcie nob̄
litatis hūane. et illico eiusdē vanitates: in cō
moda. damna et pīcula. afflictōes et erūne s̄b
cincte recensēda. **E**t quāq̄ ex hīs que paulo
ān̄ tetigim⁹ facile libz attīgere. quāta sit hīs
īngenuitas exellēcia quāta vis ex bīs marie
q̄ illico subiciem⁹. eiusdē nobilitatis splēdor
et gloria vberi⁹ resultabit. **N**ec certe ē illa p̄ela
rissima gēma hūane nature dīmitus missa. q̄
ut cetera taceaz. homo nō a casu. nō fortuitu.
nō deniq; ab accidēti. s̄ ab ip̄a rex natura. dig
morae exellētior habet. **C**erē quidē hūa ne dig
nitates. honores. ceteraq; bona. homines sub
sequuntur. **N**ec vero generosa nobilitas. vna
cū homine concipiē. quippe ante ab ip̄a lustē
tur. q̄ a parentibus nascatur. **Q**uod sanctus
patriarcha Job per pulchre demonstrāt am
ait. gloia eorum a partu. ac ab vtero et cōcep
tu honor illius. **W**inc im ecclesiastico sapiens
ait. gloia hominis ex honore patris. **E**t licet te
ste propheta. mortales homines natalibus
equales sum⁹ veluti filij excelsi omnes ad o
vnuſ fons omnū sit. ipsa tamē generosa no
bilitas alios alīs prefert. **E**t iuxta apostolū.

Cap. vii.

Velut stella differt a stella. sic gloria īge
nitas hominē discernit ab hoīne. ne pari lau
de aut honoris premio p̄fuanē. qui īequali
virtutū et generis claritate illustrat̄ur. Quis
enīm alti semīns p̄ paginē negabit suā nobi
litare posteritatē. quā potius exaltat̄: si cut vi
lis & bieetus a sua vilescit. Vnde quidā ex sa
pientib; ī verbu dicebat. Nobilitas hominis
est mens dicitatis ymagō. Nobilitas hoīs vir
tutū dara p̄ ago. Nobilitas hoīs humilē rele
uare iacentē. Nobilitas hoīs mentē refrenaē
furētem. Nobilitas hoīs turpia nulla timere.
Nobilitas hoīs nature iura tenere. Demq; ut
ī rethoricis p̄ hō placuit nobilitati omnes
pene virtutes famulātur. ad quas ipsa natu
ra parens peculari⁹. ceteris nobiles ip̄os indi
nat. Primo quidē humiles & mansueti nobi
les existūt. elacōe; fugiūt. p eo maxime. quia
eoz progenitores potētia et diuicīs: rede et
moderate vñi fuere. Quo sit ut non facile sup
bia īflēt̄. quēadmodū qui nup atq; recēter
ditati fūt. Sed nobilitati deseruit magnam
mitas. que res aītrut cōtumeliosi minime exi
stant. Vñ enim cū ad magna suspirēt pua m
uria nus p̄ cōmouenē. parcūt. indulget. suffe
rūt. cūto facili⁹ īmbeccilib⁹. qñto resistūt fort⁹
supbis. Tertio nobilitatē conciliat t̄pantia.

Liber primo.

Sunt enim nobiles ut plurimū. in reipu. cura
occupati. ea de re assuetū sūt cēpate viuere. Re
tio nobilitas est plurimū honoratia. nec alioꝝ
despectuua. non enim ēputant nobiles alia bo
na nisi anime. quare virtuti deditos nō despici
tiunt. Quinto nobilitatem ipsā prudentia et
industria comitatur. subtiliter enim gentiosi
inuestigant. quid eos agere oporteat. Quo
mām plurimi illorum opera inuentur et quic
quid agant. qualiter ve domi vivant. quid te
neant. vicini omnes nouerunt. et velut explo
ratores eorum sunt constituti. Quo fit. ut solici
tizintēti. prudentes et cuncta prouidentes exi
stant. Sexto nobilitas affabilis est et plurimū
curial. Consumū enim versatur in regū domi
bus et principum curijs. sicut euestigio rusti
ci et cāquam solitarij rudes et filiuestres in campis
vivitat. Et ob eam rei ut philosopho placuit
ne quaꝝ sūt bene cōuersatiui. Postremo no
bilitas ipsa non solum viventibus. sed et mo
rientibus laudes et precomia parit. nec modo
nascendo queritur et viviendo conseruat
quānto sepe etiam quod mirabile est. morien
do augetur. Idquam gloriofus ille machabeorū
dux non negavit. de quo scriptura ait. quod ele
git nobilit̄ mori potiꝝ subdīpi eē periculis.

Cap. viii.

Capitulū octauū de vāitate nobilitatis
humane a de vicēs que eā comitancē.
a de plurimis excessib; nobiliū. et de fal
sa nominacōe nobilitatis. et de illius in
comodjs. laborib; et piculis.

Ogit iā aduersantū turba ut huius
tam laudate ac caduce. sed et mānis
carmis nobilitatis vanitatem. ignawā.
inconstantiā ceteraq; incomoda. afflictiones.
erūnas et picula. Paucula ex multis attinga
mus. In primis itaq; illud vellē. semp cūctis
mōrilib; menti defixū esse. qd vn⁹ ex sapiētib⁹
ait. Quia si humane nature obscenā fabricā.
ac turpem materiā spicimus: de terrene car
mīs nobilitate disputare. nūl aliud videbatur
q̄ de stercois aut lutī claritate certare. Vnde
apud machabeos scribit̄. gloria eoz stercois
et vermis. Qd et Isaias non ignorauit cū ait
magistrat⁹ et honor illi⁹ quāsi lutū. Quid em⁹
supbit terra a cīmis. vnde Crisostom⁹. Vana
est nobilitas carmis infructuosa et pudorosa
atq; nocua. nisi comite virtus. Et Boetius
q̄ inquit mane a q̄ fidile nobilitatis nomēz
quis non videat. Quare splendidū tezsi tuā
non habeas. aliena claritudo nō efficit Et apu
leis i honorib; inquit assequēdis; noli aliena

Liber prim.

appelē **Aliena** voco. quod parētes proprierunt. cū rī
dīculosa iactantia fit. de alieno gloria. Et poe
ta **Petrarcha laureatus** ait. **Sicut** posterorum
macule parētibus nō obfūt. sic nec maiorū splē
dor descendentes illustrat. vern ad quēdā dice
bat. **Mallem** pro teipsum alius. quod tu per alios no
scereis. Et subdit. quod mīra res est id vide*re* cupe
quod non fūt **fures**: adulteri. tenebras querūt.
sola hec. et falsa nobilitas licet vicijs obtene
brata. luce querit. agnosc*re* appetit. cui sanū es
set consiliū nesci*re*? Qui ergo veri nobiles esse
cupiunt. aliquid agant ut sint nobiles. quia
et maiores sui. nisi aliquid predarum egissent
nunquod nobiles fuissent. **D**emū ut **Hieromim**^{us}
ait. nihil aliud video in geneis nobilitate ap
petendum. nisi quod appellati nobiles. quadam
necessitate cōstrigūt*ur*. ne a progemitorum p
bitate degenerent. **Q**uis tamē non videt plu
mos filios. a suorū claritate degenerasse? **U**np
pe quā quāto patres fuere clariores. tāto ipsi
euasere obscūiores. ut tot labores filij peripi
videantur in seclandis vicijs. quot patres eo
rum in seclandis virtutibus. **T**ot demique stu
dia solerctias. filij in perdenda nobilitate impē
dant: quot illi in acquirenda habuere. Id quod
ut quidam sapiens ait: in **Affricam** filio libz
inueni*re*: qui licet ex patre clarissimo genitius

Cap. viij.

plurimis vic̄is sorduit. Et si nobilitas p ma
nō tradi potuisset. clarissimū illū **Africanus**
pater effecisset. Vix illū pater potuit amare.
S̄ nō potuit illustrare hereditatēq; vniuersā
locupletē. que sua erat: ei in testamento reli
quāt. claritudinē dimisisse nō valuit. Que res
aptissime pbat. quia aut nobilitas ipsa m̄bil
omnino erat. aut pater qui omnia reliquit.
eā in bonis suis nō habebat. Falso igitur asse
uerat nobilitatē a pentib⁹ suscepisse: quā ipi
libenter dimisissent si valuissent aut habuissent
Omnis successio etiā vilissimaz re⁹. iudi
cio testatoris accipitur. sola nobilitas sua vo
luntate non transmittit. O quot patres ifim
tam sue lucis eclipsim in filijs patiuntur. ut ve
rum sit qd̄ scribi: quia dāt maculā gloie pa
rentū. demū qntū discriminiz: qntū pículo pxi
mū sit. incōstanti a volubili rei. animū dare:
nemo est quā nesciat. Volubilis em̄ atq; incō
stantis est hec nobilitas. et om̄i mobilitate mo
biliar. Qui enim heri arabat: hodie militat. et
qui heri p vrbes medias: aureis habemis sup
b⁹ incēdere: populosq; regere solebat: hodie
per squalentē campū pīgros boues pūo pugi
one sollicitat seruoz filios. in solio sepe vidi
mus. et filios regū in ergastris. Quid ergo
tam instabilis: quid tam variabilis Quare

Liber p̄m⁹.

nobilitatis assentatorib⁹ minime assentientis
puto. Autem enim pro eo ea ipsa ingenuitatem
magno fœde penit aet naturalie hominibus inest. Ego
vero non satis video. quo pacto verum dixerint
quod ex eo primo patet. quod tunc oes homines nobiles
erent. **Adde.** quod ea vere naturalia sunt. quod semper a
vbiq; inest ut pho placuit nobilitas vero tam
volubil est. ut mulier qui heri clara fuit. hodie si
ne ei⁹ culpa. ymo recte a sancte agere. si plebeo
nupserit ignobilis efficiatur. **Et idem in eo quod**
delictum nobilitatem perdit. Quo fieri. ut aliquis
temporis pte. infelix homo sit nobilis. et alia
ignobilis. et euestigio. **Rursus nec omnī loco**
nobilitas inest. **Sarracenus** enim nō nobilis. a
nob̄ captus. procul dubio ignobilis erit. quod
seruus effectus. et simili modo. si catholicus ab
infidelibus capiatur. **Demiq; id ipsum et in mi-**
sita conspicimus. non enim milicia vbiq; et
uniformiter nobilitatem efficit. Nam cum de
equestri dignitate. leges et ciuitia iura loqui
tur. solum milites urbis romae nobiles appellat. **Habent demiq;** nobiles quedam peculia
ria et sibi quod naturalia. forte dixerim in delibilia
vicia. ad que teste philosopho. in rhetorica
quod maxime natura ipsa inclinatur in ipsi tamen
adualiter operantur. Primo quidem nobi
les plurimum sunt honoris appetitus et abito

Cap. viii.

Et enim ut Aristoteles ait. naturale homines
accumulare velle ad id quod habent. quare dum
ditari incipiunt. indies volunt fieri ditiones. et
qui honorantur. cupiunt esse honorabiles. No
biles vero cum ex eorum genere honorabiles videan
tur. idcirco potant accumulare ad ea quae ha
bent. conaturque fieri honorabiles. Quo fit. ut
minimus honos et potentia. sint appetitiui. veluti
ad id premitores. Sed virtutabile ad modum
virtutum et monstrum simile. nobiles ipsi naturaliter
amplectuntur. Sunt enim eodem modo teste. adeo
elati. ut etiam progenitorum sint ut plurimum despe
ctores. Cuius ea ratio putatur. quam se reputant
nobiliores atque maiores. quam eorum patres. Quod
ideo contingit. quia ut idem philus subdit. semper
nobilitas longe facta maior est quam proxima. te
stis est huius detestandi facinoris. nobilis ille
Alexander magnus qui rege Philippo et patre
victis. nescio si virtutibus. maior extitit. de quo
politicus ait. Quia etsi pater plurimis artibus
orbis impiorum sequendi fundamenta iecisset.
tanta gloriam filius ferre non valebat. Quomodo
tam incontinentissime fuit inuidie. patre glo
rie. ut cum patris triumphos. virtutes. predaram
gesta audiret. lacrimas pre dolore extorqueret.
easque despiciebat. forte dixerim minuebat. ac
si paterna virtus. omnium a se gestorum gloriam

Liber pm9.

tripet eos vero quod talia referabant. prehs ple
rūque manibus interficiebat. aut rapi ad penas
iubebat. Rursum pua sunt nobiliū vicia quod tē
gimus. nisi alia eis familiarissimā addideris. Pri
mo quidē. deū & ecclesia; que illos regnauit. cō
tēnunt. quos cū nobilitatis iactura ipse comi
natur inquiēs. qui me atēnunt non erunt no
biles. Scđo nullus est illis plerūque in delinque
do pudor. nulla verecūdia. Quippe qui falso
putant hoc licentia; peccandi cū carnis īge
nuitate impetrasse. Non attendentes quod iuxta
Ambroſiū. verecūdia exercēdi turpia īgeniu
os & claros pdit natales. In verecūdia vero
obscuros reddit. nec aliena virtus a prehs fa
citoribus excusat. Hinc nobil ille senator Bo
eci. nescio inquit quo pacto ex se obscurus. ali
ena claritudo claz reddat. Recte igitur Apu
leius tales vocat sordida loca. sole illuminata.
aut umbras deformes. Et subdit quia h̄j no
bilitatem ipsam. que virtutis instrumentum
constituta est. ut scutum vel castrū faciunt. quod
cum ea licencius se flagichs debant atz defen
dāt. Tertio īgētudo & infidelitas plerūque eos
comitātur. Ut enī īquit canō: nō pot principi es
se fidelis. qui deo est infidelis. Si igitur putan
tes se nobiles. deum cuius experhs viuunt. diu
nis peccatis offendunt. recte īgrati quippe et

Cap. viii.

proditoēs fūnt a merito vilissimī plebei censemūt.
Quarto cū vey nobilem faciat magnimītas: qua quis bona corporis ut pua ctemint. et magna videlic; bona anime appetat. nobiles plerūq; pua amplectūtur. a magna negligūt
Quinto munifica liberalitas: que maxime nobilib; ogruit. pcul est ab eis. Nam cū beatius sit daē q̄ accipe. nobiles in eo se ingenuos a daros fore putant. si ab alijs extorquēt: si rapiant. Intro gatus quidā sapiens a nōnullis nobilib;. que nam foret vētore maiorq; nobilitas Ille indigentib; inquit munifice dare cui illi acquieverūt. Rursum sapiens ipse ad eos: dicite inquit versavice. quā putatis vilioēm ignobilitatē. Et illi oppositū inquiūt sententie tue. Cū enim summa sit nobilitas munifice daē
Cōsequens erit ut summa sit rusticitas. atq; extrema ignobilitas auferre. Quibus sapiens: vey inquit et redū in caput vestrū inditiū p nūtiastis. Cū enim assiduo a paupib; sua auferatis: viles et seruiles. sed a ignobiles vos ostenditis. Plurima certe detestāda fūt vitia nobilib; cōiuncta atq; vmita. que facilius ab eis omittūtur: q̄ scriptis quibuslibet ēferunt
Et hēc paucis verbis Hieromim⁹ explicabat inquiens. plerūq; nobilitas carnis. ignobilitatem parit mentis. Liqueat igit̄ ex premissis

Liber p̄m⁹

quāta sit homī vanitas et tāta vanitate verā.
si vero ē qđ scriptura ait. qđ in vanitate sua cō
prehēdit vir. Cōprelēditur inq̄ homo in sua
vanitate dū plurimis sese picul̄ subicit. ut va
nozimam atq; nudo nobilitatis noīe se putat
decorari qđ i deutonomio scriptura luculētei
insinuat inqens. nō ē sine piculo q̄ sup̄ re va
na nomē assumpit. Quid em̄ vani⁹. Quid fu
nestius; q̄ de meritis pentū gloriari. qui in se
sordet. Quid de pat̄ laude p̄dicariz qui a suis
vitīs deturpat̄. Oime pulchre Salusti⁹ i ora
tiōe ad mariū Nā cū emuli. ḡnus ignobilitatē
ei obiecissent; i eos sic inuehit. De iure me in
quit despiciūt; faciant idē maiorib; suis. a qui
bus virtute ac preclaris gestis. nobilitas ce
pit. si inuidet honoriz inuideant & laboriz inuide
ant innoctie. atq; piculis meis. Et rursus. vi
dete inquit q̄ inq̄ otēnant. qđ em̄ sibi ex alie
na vtute arrogant. id mihi ex me nō cedūt.
mihi noua nobilitas est. quā ut puto longe
santi⁹ est peperisse. q̄ ut illos acceptā corru
pisse. Et itez subdit. fateor imagies nō habeo.
dicere tñ audeo. vita mea. mores. hasta. veril
lū. et alia militaria dona. cicatrices demiq; et
vulnera illata corpori meo. Det fūt mee ima
gines. hec ingenuitas. non hereditate reli
cta. sed laborib;. sed periculis meis acquisita.

Cap. ix.

Hec ille Hec paucula de nobilitate. que cum
via quedā ad armatā militā existat. ne tu fi
li carissē. qui militie inermi hucusq; vacasti.
armatā a te nondū exptā. tāq; virtute caren
tem omnino despicias. Aut ad illā veluti sum
māz gloria et honore refertā. inde liberat⁹ aspi
res. Expediēs fore puto: ut hui⁹ militaris sta
tus a vīte. Primo dultia et prospera. Deinde
amara et afflictua agnoscas.

Capitulū nonū de armata militia et ec
cītio armoz. a de laudib⁹ a cōmendacō
ne hui⁹ exercicij. et an vacantes armis
sint veri cīues et ptes cīuitatis. /

Plurima a laudata p̄daraq; exētia
mortaliū homin adiuuent īndustria.
Sed int̄ illa omnia m̄bil armata mi
litia exellentius. nihil preclaris⁹ a gloriofius.
Ea enim exercitatio. vtilitate. honore ceteris
prestat. Per militā siquidē a armoz exētū
reipu. quies atq; salus querit ac cōseruat. a
ab omni hostili vastitate liberaet. cui⁹ exercicij
laudes. vtilitatē. Primo ipa humana m̄digē
tia demrāt a extollit. ut em̄ antiqui voluerit:
militia recte. manib⁹ cōpaturz que nature im
perio pata est ad corpus iuandū. Sicut em̄

Liber Primi.

manū fuit in corpe naturaliter institute. ad repellendā nocīua. ad p̄cūciēdā infestātia ad attēbēda necessaria et ad ɔseruāda alia membra corpī illaq; augēda. sic milites ad ista officia enda in rempu. p̄necessarij existūt. **Vñ** valeatus de necessitate ac p̄feciū militie ait. **Disciplina** militaris. acris retenta. **principatū** italie et romano impio pepit multarum orbium. multoꝝ regnoꝝ validissimā gencium régimē largita est. **Preterea** sunt alie institutionis eius cause. ortus atq; necessaria principia. q̄ illiꝝ necessitatez. predare ostendūt. Est enim homo ipse imbecillis atq; natura infirmus. si biūp̄si nequaꝝ sufficiens. Itaq; societate et couentu hominib; opus est. ut qđ seorsum agētib;. singulis desit. id per mutuā opem. de mltitudine socia nanciscant. **Hūc** ceterum phus in politicis ciuitatez vocat. cuius ut ypodam us scripsit tres censuit ptes fore necessarias. **Prīmam** quidem. agricolarum. **Secundam** artificum. **Terciam** propulsatorum belli et arma tenētiū. Qui ergo tā predarum milicie et armorū inītiū cermit. nūs q̄ tā in signe exercitū damnabit. **Nec** enim agricultores sed nec artifices in ciuitate p̄stabunt absq; p̄ pulsatoribus belli. quorum opera salus ciuitatis. cuncti demiq; status. et ipa saē tuta fūt.

Cap. Nonū.

Plato etiā i hñs quos de repu·scripsit libris
Cū ceteros status in ciuitate instituisset. vnu
necessariū genus hominū. longe ceteris aīpo
fuit qui arma tenerent. ciues q; alios ab hosti
bus defendenter. quibz mīrifica priuilegia tri
buit. honoreq; et dignitate ceteros voluit aī
cellere. Qd q; si minime honorantur pauci for
tes repientur. Nā iuxta sententiā Aristotelis
apd illos iuemūtare fortes milites aī tirones z
apud quos fortissimi quiq; honorantur. Et Cice
ro iacet semp aī parz vigent. qui apd quosdā
non decorātur. Ea ergo res pu·tiranide sapit.
que fortes aut sapientes minime honorat. q;s
enīm clarissimos milites cūctis nō anteponz.
quoz pietas in patriā studiosa est. aī mors p
illi salute. sepe ab eis offertur. Hinc bruti pu
blicule Gamilli scipiones celebrātur. Si em
milites in repu·deissent. vñimes passim rape
rent. matress familias ad libidinez traherent.
sacra simul et pfana polluerēt. Candēq; cun
cta cedibz et incendibz. misera quadā conditi
one miserentur. Et tandem qcquid prauis ho
minibz liberet. id innoxios atq; innocētes pa
ti oportet. Nas vite militaris vtilitatis aī belli
ce Aristoteles ospites in septio polliticorū ait
Qd merito bellicis artibz vacantes. proprie
sūt ptes ciuitatis. aī eos vero ciues appellat

Liber p̄m⁹.

Suddit em̄ q̄ p̄dici bellicī hōies. itē oſiliatiū iudicatiū ac etiā ſacerdotes: fūt vere ptes ciuitatis Mercatoēs vēo inq̄ptum tales & agri cole ac artifices Mechaici & mercenarij. q̄ptū cūq; fūt diuites. lic̄ necessarij fūt in ciuitate non tū fūt vere ptes nec ciues illi⁹. Cū⁹ rācō est ſcdm eūdem p̄h̄m. q̄ potiſſima cauſa et rācō. quare quis eſt ciuiſ. aut ps ciuitatis. q̄rēndā eſt ex rācōe to ciuiſ ciuitatis. Et ratio to ciuiſ ciuitatis q̄rēndā ē ex fine. ad quē tendit ois bñ ordinata politia. q̄ eſt felicitas: & velut finis to ſā⁹ reipu. Conſtat enim impossibile eē felicitate; fine virtute exiſtere. que ē principiū ei⁹. Itaq; non facit ciuitatez. neq; eam cōſtituit: plurimos in ea ſimul viuere. h̄ debet eſſe oμunicatio bonaꝝ actionū ad finem bene & virtuoſe viuendi. Nec etiam conſtituit ciuitatem ut adiuvicem viuant. nec imiſtum ſibi faciat. h̄ nec ciuitas noſcīt inſtituta grā mercatuē. à omutacōnū. lic̄ ſint neccārie h̄ ē iſtituta grā bñ viuēdip ſe & ſufficiēter Quo fit. ut ptes ciuitatis & ciuiſlib; reipu. deſminēt ex vi- tute. q̄ ē opacō hōis v̄tuosa & pfecta Maifestū ē aut mercatoēs. aꝝcolas. & mechaicas artes duceſtes. nō ꝑpē eē ciues. neq; p ſe ſufficient fo- re ptes ciuitatis. q̄ vita eoꝝ admodū vil & ab- iecta ē. cū nō ad v̄tutē dirigit à ordi- at hōines

Cap. nonū.

sed prīncipali⁹ ad luc⁹ ⁊ questū p̄priū. y mo
straria est virtuti. que fundata ē in honesto.
mercatura vero et cetero mechancis fundāē
in vtili. Preterea veris ci⁹ ubi ⁊ ptibus ciuita
tis. necessaria est vaca⁹ ab opacōnib⁹ vilib⁹.
Et oportet aliquā intendere artib⁹ intellectuali
bus. et talib⁹ opatiōib⁹ que generat virtutē.
qđ facere non possunt mercatores. agriculte ⁊
artifices. qui omnino sūt dediti artib⁹ suis. Sa
cerdotes vero s̄m eund⁹ ph̄m; ac ūfiliatiū bel
lici et iudicatiū vere sūt ptes ciuitatis. qđ nō
essent tales nisi in eis ēet prudētia politica. Nā
exempli grā. in bellicis hoib⁹ est prudentia.
p quā quis est agressiu⁹ terribiliū: qñ ⁊ quō
expedit. Nā dicit ph̄us in secūdo politorū qđ
vita militaris multas habet ptes virtutis. ⁊
sic de ūfiliatiūs ⁊ iudicatiūs ac de ūacdotib⁹.
quia determinat de virtute. ideo sūt vere ptes
ciuitatis. Rursum inuestigand⁹ est de noie
militis. Nomen itaq; militie quidā ideo appellant.
qđ a malo arcē solet. qđ a malo arcendo
dictos. qđ malū arcēat a ciuitate. Alij vero no
mē militis grecū dicit. qđ duritiā significat.
qđ eos non molles ēē ouemiat. Nonulli tam⁹ a
mille numero militē dictū putat. qđ ex mille
elect⁹. Ex oī iōi militie noie atq; p̄ncipis cau
sis ⁊ effectib⁹ facile cognoscit. quāte glorie et

Liber pma.

Excellētie. sit īmīcie vacare **T**aceo de dīgnitā
tibūs. de honorib⁹ tā excellētis exercicij. quā
tā īgentes tā q; p̄m̄signes existūt ut ei⁹ vie
tute. sepe acquisita regna. cōpata culminū īm̄
peria videamus Quo fit. ut omnis generofus
anīm⁹ merito ad eam aspirare dēbeat. Demū
vero milites gratissimū dō holocaustum offer
re possunt. a m̄ eodē exercitio beati salviq; fiel
valebunt. **Vnde Aug⁹.** ad bonifacium. noli īm̄
q̄ extimare neminē deo placere posse. qui mi
litaribus armis ministrat. In hījs erat sc̄is
david cui dñs tā magnū p̄buit testimoniū.
In hījs plurim illi⁹ t̄pis iusti fuere. In hījs
erat ille Centulo q̄ dño dixit: Non sū dignus
ut ī tres sub teatū meū. Et iterū Gregorius.
summam ait esse īmītie laudem. si quicqđ īm̄
peratur vtiliter. ei obtempatur. Adeo bellan
di officiū sine culpa est. ut etiam sub rege sa
cilegoz a pagano. militare recte possit quicū
q; catholicus. si tñ non sit cōtra diuinū man
datum id qđ precipitur. vel vtrum sit. certum
non est. ut diffusius contē manicheos **Augu**
stinus deducit. Hinc igitur amici et contribu
les pluribus ad me verbis referebant: ut mi
līcie armisq; exercitio operam darem. Adde
bant quoniam progemtores a sanguine oīū
atos hāc vīnedi cōdicōe; secur⁹ nō ignorabas;

Cap. Decimum.

Capitulum decimum de militiae laboribus. oneribus atque in modis eiusdem vite militaris ac exercitu armorum. et de periculis huius status. et de causis quibus hoc exercitum disuadetur.

Hsurgit mater non pigra hunc auditum. et vite huius militaris et armorum exercitum damna. inmodica atque picula; ac si armis ipsis expta. eisque rebus trita fuisset. hunc suasionibus recolebat Militie sectatores ac arma tenentes; quod militie; quod armorum officium fit; ac quid sua professio postulat; et animo gerere et pensare debent. Siquidem miles primo sacra menti atque professio; sibi maximum onus invenit. ut repudiat. tueatur. iniurias arceat. et cum apostolo ostentus. stipendiis suis. neminem contutiat. Hec est eius professio. hoc officium. que si ab eo recte geruntur. magna sunt laude. et gloria digna. Si vero ea non gesserit miles. per caldubio dedecorat illa omnia. que sunt vel officio militis; vel eius professioni onera. Cum igitur tutadi ut dixi officium militis sit nihil tam turpe. nihil tam intollerabile. nihil tam primitiosum. quod si ipse qui defensionis nomen habet. vim atque iniuriam afferat ciuibus. ut unde salus expectaret. inde scelus nascat. A certis namque horribus illate aduersus ciues iniurie.

SS
liber p*m*).

detestabiles admodū fuit. a milite vero si hi
ferantur. scelerata impia atq; funesta sacrile
gia fuit. a ut paucis videat. quātū nephias sit
pauperes a militibus impugnari. **D**īc intelligi
de b*z*. quia si mopes debilesq; miles ipse despi
ciat. nec alijs impugnantibus resistat. melito
prodicōnis nomen incurrit. **Q**uis enim dubi
tat. quin pditor flagitios⁹ ille sit. q̄ rem custo
die fideiq; sue omis⁹; hōlib⁹ patefecit. aut ve
rius ipse disruptit. **M**ilites ergo ciuium impū
q; custodes. non solum officio sed fide. sed sa
cramēto. sed vi atq; natura pfessionis ad hoc
vnū agendum p̄ncipalit̄ constituti noscuntur.
Si ergo pauper⁹ ciuiūq; tutamen pretermis
tit. quos poti⁹ ipfi sacrilego expilant conatu
fūma. p̄culdubio prodicō existimanda est. h̄
tāto iſigm⁹ facin⁹ eit. si p̄ se ciues impugnēt
que omnia a militibus armigelsq; nostri
temporis obseruentur. facile libet agnoscere.
Equidem versum est ad contraria modernoq;
studium militum. Student nāq; cui noceant;
cui vim et iniuria; afferant. a que sunt plane
offitio suo aduersa. ea exercent impune. **N**ec
sunt contenti miliciam dēdecorare atq; fedare
sed p̄ mere eius videlicet naturamq; videntē.
Obliviscuntur siquidem sue profissionis. **A**d
id solum tendunt. ut satis diuitiaz haleat.

Ca. decimū.

studiū lucrificatiēdi captent mercaturā deniq; exercent que in eis sordida atq; deformis ē. qui non solū mercando aut lucrificādi grā negotiādo: q̄si qdā; apostate a sua religione censem̄. h̄ quodāmō desertores atq; trāssuge vītē q; epudiata religiōe turbe se īmīscēt ac pecunie q̄stū intendūt **T**aceo sordidiora ple rūq; ab eis expta cōpendia **T**aceo locandi q; publica vēdigalia passim eos assumere. cete raq; vilia officia exercere **T**aceo ī nūdīmis tabellarios atq; nūmularios īmuerēcūde ple rūq; constitutos fore. qui tam preclār̄ exercitū infamare a penitus deturpare nō verētur. adeo ut īdigne falsoq; īfigmā militaria ge stent. et mītore auri qd̄ deferre eorū dignitas iubet: sordido questu cōiquinari non pudeat. **Q**uis igit̄ ad hoc exercitū aspirabit: quo nō mīsi nomen omni nudatū effectu p̄chdoloz re mansit. **S**ed hec pua cuilibet intuenti videbuntur si crudeliōra quedam alia cōtemplaē. **E**t ī prīmis illud Scipiom̄ occurrit: qd̄ militari volentib; dicere solit̄ erat. q; pauca vnicuiq; militā desiderāti visa sunt vite mala: mīli tiā addiderit. quē īquietū semp vel ingloriū. vel piculo expoītum. aut ītemptui deditū esse oportet. **A**d de qd̄ **apostol⁹** ait. q; vita nrā mīlitia est super terrā. **V**anc igit̄ cū nascendo

Hiber p̄m.

profiteamur quid alia nosse militie professione op̄ est. Nam ibi fortissimū corpus ferro armat. H̄ anim⁹ & tra dolos. lingua. versutias & fraudes p̄nuniri debet. Necio igit̄ qd armari exterius iuuat. cum intus in anima bellum sit. Nec illud diffiteor. quia plurimos militia ad amplas opes. sed & ad summos honoris status prouehit. Sed nisi fallor longe plures ad inopiam. ad carceres. ad seruitutem. ad violentam subitamq; mortem eodem trahite perueniunt. Nam ut laureatus inquit poeta. Ex quo quis profiteri militiam animū habuit. nisi de honestare arma voluerit: semper animam in manu pituram habeat necesse est. Corpus vero non dicā in piculo ee. H̄ ipsūq; piculū in corpore sēp enī aures militis ut Vegetius ait vox illa regia intonat. disce ferire. intrepide mori. Et rufus breue sed horredū militi prouerbium est. vel occides vel occideris. in hoc omne p̄da rum genus militie versatur. Ad de rufus ad divisionem huius vite militaris. que supra tetigimus in octavo capitulo cū de nobilitate egim⁹. Has igitur pie matris inuidas ratōes & tēplas. a seculariū militie armorūq; exercito alienū me reddēcepī. Si illoco assūmū aīcorūq; turba carne & sanguine ut arbitror reuelatib⁹ ad reliquū militandi gen⁹ inermē. acerbe

Cap. xi.

grauitq; vrgere visi sunt Cū enim ut dicebāt
magnā etatis ptem circa humānū iuris disci-
plinā expēderim. & gruū qñimo debitū videba-
tur. ut que in theorica pfecterim ad praxim de-
ducerē. & que studio ipso attigerā. iam mōus
ipse consipiat. Dicebant em̄ q; habens expiē-
tiā seu opatione; ut p̄hus inquit etiā sine ar-
te magis laudat̄. magis etiam pfectit in opā-
do; q; habens artes sine experientia Ut igit̄ in
ea vel alia viuendi arte vtili⁹ agerem. necesse
erat vrorē ducere; que firmat hōies in vnoq;
vnuendi modo. & discurrendi p̄ orbē occasiōes
collit. Quare ad eā coniugalē vitā infrascrip-
tis p̄fusiōib⁹ omuebant.

Capitulū undecimū de vita et statu cōiugali i sācto & imaculato matrimonio. et
de necessitate vtilitate laudib⁹ & p̄oga-
tūis vite cōiugalē sup alia viuēdi ḡna.

Quite cōiugalis status. q; sanctus. q; im-
maculatus atq; necessari⁹ existat. ne-
mo est qui nesciat. nisi quā se hōiem
ac ex viro & femina natū ignorat. hic vite in-
nocentissime status precipue iuuembus ad
modū expedit. ne alienis illicitisq; libidinib⁹
misceant. & bonis castisq; coniugij fructibus